

Jaroslav
HUTKA

Pradávné kořeny

GALÉN

Jaroslav HUTKA

- - -

Pradávné kořeny

(2006–2014)

Upozornění

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Galén

Na Popelce 3144/10a, 150 00 Praha 5

www.galen.cz

© Galén, 2014

Jaroslav

HUTKA

Pradávné kořeny

GALÉN

Všechna práva vyhrazena.

Tato publikace ani žádná její část nesmí být reprodukovány, uchovávány v rešeršním systému nebo přenášeny jakýmkoli způsobem (včetně mechanického, elektronického, fotografického či jiného záznamu) bez písemného souhlasu majitelů práv.

© Jaroslav Hutka, 2014

Illustrations © Jaroslav Hutka, 2014

Photos © Magdalena Hodkovicová, 2014

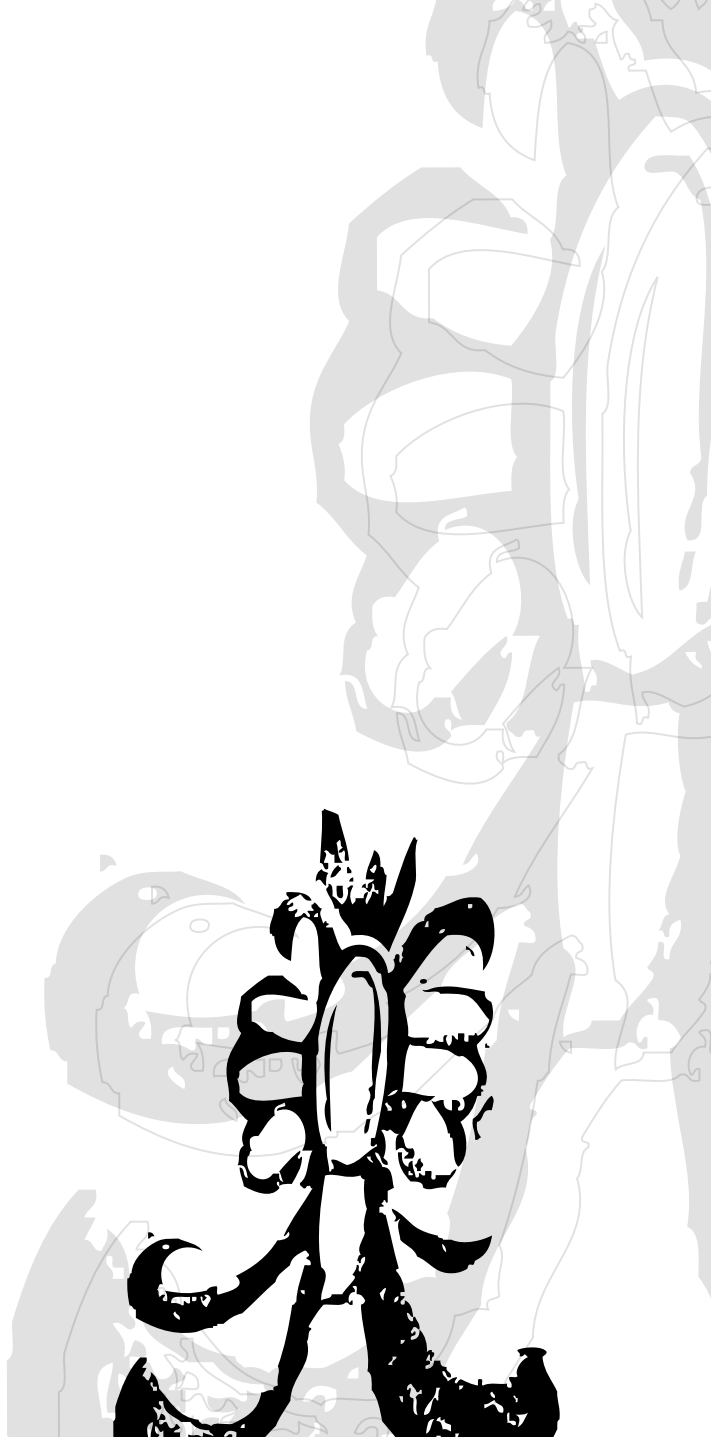
© Galén, 2014

První vydání v elektronické verzi

ISBN 978-80-7492-169-8 (PDF)

ISBN 978-80-7492-170-4 (PDF pro čtečky)

*Ten člověk, kterého ráno a večer vidím
v zrcadle
mě nudí
většinou si s ním nemám co říct
a když mám
tak je u toho ještě někdo jiný
ten komu to říkám
ale v té chvíli jen oslovuji
trefnými slovy
toho v zrcadle
který fyzikálně naznačuje
že se zrcadlově známe
ale taky jen až do konce otevřených očí
až je zavřu
tak už toho
co mě poslední dobou tak strašně nudí
a nejméně dvakrát denně
ho s kartáčkem v hubě
vidím v zrcadle
už ho prostě nikdy neuvidím
neuvidím
nebudu
a po něm se mi bude
nekonečně stýskat*

I/ DOZNÍVÁ PÍSNIČKA...

ŽENA

Slunce se o zemi září svou opírá
jediným paprskem mocného žáru
životu kouzelnou spletnost otvírá
radostně po zimě zajiskří jaru
hřejivost blízkosti, domova něžnost
světlo tak vzdálené, vesmíru temnost

Temnota okolo, do všech stran bez konce
hrubectví noci a blankytnost rána
vlny, co v moři se dávají do tance
lasturu zvedají, v ní stojí žena
hřejivost blízkosti, domova něžnost
světlo tak vzdálené, vesmíru temnost

Vpletená v krajině, v podmořských propastech
drahokam slova a dotyky dlaně
se smrtí spojená v pralesních porostech
nad horou půvabné vzlétnutí saně
hřejivost blízkosti, domova něžnost
světlo tak vzdálené, vesmíru temnost

O oblost kamenů tříští se vodopád
mraky nad krajinou těhotné bouří
rozkvetlým stromovím nad řekou září sad
matka svým potomkům večeri vaří
hřejivost blízkosti, domova něžnost
světlo tak vzdálené, vesmíru temnost

Žena svým tajemstvím myšlenky rozvrací
prokletí nebes a žehnání pekla
válečným polem muž životy utrácí
skaliska pod sopkou do lávy změkla
hřejivost blízkosti, domova něžnost
světlo tak vzdálené, vesmíru temnost

ČESKÉ MĚSÍCE

Z ničeho, z nemožna nový stát postaven
říjen a konec té strašlivé války
na právu národů ošklivě postižen
stavba je z haluzí, základ je mělký

Březnové sněžení, německé armádě
český a slovenský fašista mává
Hitler je spokojen, ustlal si na Hradě
schvaluje spuštění stanného práva

A ptát se do dějin nedává smysl
v chaosu, rozporech čehý a hůj
nadávka a posměch tudy se nesl
doznívá písnička Kde domov můj

Květen a otázka, kdo nám dá svobodu
Sudety hanbou a vraždou se prázdní
hrdinství po válce nemáme ve skladu
a rudá nákaza už zemi przní

Únor a vítězství té třídy dělnické
lágry a vězení, justiční vraždy
víra, že na konci je štěstí všelidské
se Svazem sovětským pořád a navždy

A ptát se do dějin nedává smysl
v chaosu, rozporech čehý a hůj
nadávka a posměch tudy se nesl
doznívá písnička Kde domov můj

Srpen, co přijel si do Prahy na tanku
křehounkou naději i hrdost zlomil
všechno je lhostejné, pivo a topinku
Palach se zapálil, národ se zabil

Mrazivý listopad, nadšení svobody
disident na Hrad a bezbřehá radost
jenomže chamtivost vešla do pohody
lidová zbabělost, komančů drzost

A ptát se do dějin nedává smysl
v chaosu, rozporech čehý a hůj
nadávka a posměch tudy se nesl
doznívá písnička Kde domov můj

A co teď s Evropou, to Češi nevědí
z Hradu jim náfuka počasí káže
a tak na silnicích troufale závodí
měsíc je lhostejný a čas se maže

A ptát se do dějin nedává smysl
v chaosu, rozporech čehý a hůj
nadávka a posměch tudy se nesl
doznívá písnička Kde domov můj

JEDEN DEN LÁSKY

Voda si plyne hlučně i tiše
vzhůru i dolů, jasně i temně
Hladiny oblost podmořské říše
vesmírem kreslí kulatost země
A člověk jiskry na nebi vidí
noc svojí krásou člověka šidí

Luna mi svítí z prostoru prázdna
mluví o lásce, o blízké ženě
Úplňkem ze mne udělá blázna
a struna zpívá do koňské žíně
Kytara drncí, do ohně hraje
a Adam teskní před bránou ráje

Nad loukou kopec, nad kopcem mraky
nad mraky slunce, sluníčko žití
V potoku kámen ukryvá raky
voda se čerí a pěnou svítí
Láska svým dechem spaluje duši
duše má tělo v koženém koši

A tělo volnost pohlaví dává
co ruce hladí, to oči pijí
Pod sluncem nazí, pozemská sláva
prostor bez času minuty krájí
Ochota těla, barevnost očí
nádhery stisku po těle skočí

Dotyky dlaní, vzpomínky na rtech
rozřatá brána, před bránou beran
Příroda cudná v zelených šatech
výbušný atom, stříbrný uran
Barevně plynou mé dny ke smrti
jeden den lásky dá smysl žití

MODERNÍ DOBA

Hlupácká sprostota moderní doby
penězma chlubí se, kýčem se zdobí
láme se do střepů malého světa
prázdný je život i jeho cesta
život se motá jen v bludišti týdnů
mysl se vytrácí jeden den po dnu

Vše co je na prodej, to oko vidí
za tíhu duše, za krásu se stydí
reklama je jako moudrosti kniha
reklama na štěstí nebo na Boha
malost a přízemnost okolo světa
žaludkem myšlenky do sebe motá

Zábava pouze na povrchu kůže
zabíjí ženy a morduje muže
politik na mysli loupež má pouze
prázdnota užitku, bohatství nouze
finanční trhy a divadlo práva
koupený neúspěch, placená sláva

Skandál a pověsti na místo pravdy
kdo propad pomluvě, propadl navždy
jen když si zaplatí, může se vrátit
vracet se přes bulvár, nahý se fotit
jenže i nahota je jenom maska
večer se nafoukla, ráno už praská

Praská vše včerejší v povrchu dneška
hloubka se nenajde, kde není výška
paměť je v potratu, mrtvoly rodí
včerejšek nebyl a zítřek tě zradí
Ovčáci médií ovečky ženou
vše co se nemění nazývají změnou

Změnou a vývojem, co chodí v kruhu
návyk je otroctví lidského druhu
z hlíny a do hlíny život jde v kole
probud' se, vystup z té potupné role
život je okamžik, nad řekou pára
úroda sklídí se, pole se orá